

Το Διοικητικό Συμβούλιο και μέλη της Κεφαλληνιακής Αδελφότητας Σίδνεϊ σε εκδρομή στην πόλη Νιούκαστλ, στις 25 Ιανουαρίου 2009.

το νησί του. Το νοσταλγεί και το επισκέπεται συχνά, όσο του επιτρέπουν οι επιχειρηματικές ή επαγγελματικές του υποχρεώσεις.

Παλαιότερα αυτές οι επισκέψεις ήταν δύσκολες γιατί οι τιμές των αεροπορικών εισιτηρίων ήταν απαγορευτικές. Σήμερα, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά σε ότι αφορά τις τιμές. Για να γίνουν αντιληπτές οι διαφορές, να αναφέρω ότι όταν εγώ ταξίδευσα στην Αυστραλία τον Ιανουάριο του 1970, η τιμή του εισιτηρίου απλής διαδρομής ήταν 740 δολάρια, δηλαδή χρειαζόσασταν τους μισθούς 15 εβδομάδων, αν λάβουμε υπόψη μας ότι τότε ο μέσος καθαρός μισθός ήταν 50 περίπου δολάρια. Σήμερα το κόστος ενός μετ' επιστροφής εισιτηρίου για το Σίδνεϊ ή τη Μελβούρνη είναι περίπου 2.800 δολάρια, δηλαδή δύο εβδομαδιαίοι μισθοί και κάτι!

ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ

Πότε, όμως, έφτασαν οι πρώτοι Κεφαλονίτες στην Αυστραλία; Είναι ένα ερώτημα που δύσκολα μπορείς να απαντήσεις μετά βεβαιότητας λόγω έλλειψης επίσημων ταξιδιωτικών εγγράφων αλλά και κυρίως γιατί το 19ο αιώνα πολλοί ναυτικοί το «έσκαγαν» από τα πλοία τους και γινόντουσαν αρχικά παράνομοι μετανάστες. Είναι βέβαιο ότι η αγγλική κατοχή των Επτανήσων βοήθησε στη μετανάστευση Επτανήσιων στην τότε αγγλική αποικία. Οι Άγγλοι, θέλοντας να αυξήσουν τον πληθυσμό της Αυστραλίας ενθάρρυναν τη μετανάστευση από την Ευρώπη και τη Μεγάλη Βρετανία βέβαια, με ένα τρόπο που αποκαλείτο «Passage» - δηλαδή επιδοτούσαν τα έξοδα μετανάστευσης. Σύμφωνα με στοιχεία που έχω συλλέξει, δύο από τους πρώτους, αν όχι οι πρώτοι, Κεφαλονίτες που μετανάστευσαν στην Αυστραλία ήταν ο **Ιωάννης Λε-**

Την ιστορία του Λεμονιά πληροφορήθηκα εντελώς τυχαία. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 είχα δει στην εφημερίδα Sydney Morning Herald μια μικρή αγγελία που μεταξύ άλλων ανέφερε: «Λέγομαι Μάργκι Λέμμον και αναζητώ τις ελληνικές ρίζες μου καθώς ένας μακρινός συγγενής μου είχε γεννηθεί στην Κεφαλονιά...»

μονιάς, στα αγγλικά John Lemmon ή Lemonya, και ο Σπύρος Μπένετ.

Αν κρίνουμε από τις ημερομηνίες γέννησης, ο Ιωάννης Λεμονιάς πρέπει να έφθασε στην Αυστραλία πριν το Σπύρο Μπένετ.

Την ιστορία του Λεμονιά πληροφορήθηκα εντελώς τυχαία. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 είχα δει στην εφημερίδα Sydney Morning Herald μια μικρή αγγελία που μεταξύ άλλων ανέφερε: «Λέγομαι Μάργκι Λέμμον και αναζητώ τις ελληνικές ρίζες μου καθώς ένας μακρινός συγγενής μου είχε γεννηθεί στην Κεφαλονιά...»

Από δημοσιογραφικό ενδιαφέρον αλλά και από το γεγονός ό,τι η Μάργκι είχε κεφαλονίτικες καταβολές, επικοινωνήσα μαζί της και έτσι άρχισε να ξετυλίγεται η ιστορία του Ιωάννη Λεμονιά.

Η Μάργκι μου είπε ότι όλα ξεκίνησαν όταν βρήκαν το πιστοποιητικό γάμου του Ιωάννη Λεμονιά σε ένα σεντούκι της προγιαγιάς της!

Ο Ιωάννης Λεμονιάς - σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχει η Μάργκι - είχε γεννηθεί το 1823 πιθανότατα στο χωριουδάκι Ψιλιθριά κοντά στο γραφικό Φισκάρδο.

Σε ηλικία 13 ετών ο Ιωάννης Λεμονιάς έφυγε από την Κεφαλονιά, σα λαθρεπιβάτης στο ιστιοφόρο ενός θείου του που έκανε ταξίδια προς και από τη Νέα Υόρκη.

Είναι γνωστό ότι ο νεαρός Λεμονιάς βρέθηκε στην Καλιφόρνια ψάχνοντας για χρυσάφι. Όταν το 1851 έμαθε ότι βρέθηκε χρυσάφι στην Αυστραλία άφησε την Καλιφόρνια και πήρε το δρόμο για τους μακρινούς Αντίποδες. Εγκαταστάθηκε στο Μπάλαρατ της Βικτόριας και το 1854, σε ηλικία 31 ετών, νυμφεύτηκε την Μαίρη Ανν Μπέικερ που είχε γεννηθεί στην Αγγλία και συγκεκριμένα στο South Shields, Durham.

Την εποχή εκείνη στο Μπάλαρατ οι χρυσοθήρες είχαν επαναστατήσει εναντίον των αποικιακών αρχών, αντιδρώντας στο υψηλό κόστος της άδειας εξόρυξης και τους υψηλούς φόρους που είχαν επιβάλει οι βρετανικές αποικιακές αρχές. Οι αντιδράσεις τους κορυφώθηκαν στις 3 Δεκεμβρίου του 1854 με την ένοπλη σύγκρουσή τους με στρατιωτικές και αστυνομικές μονάδες - μια σύγκρουση που έμεινε γνωστή ως «Eureka Stockade» και στην οποία έχασαν τη ζωή τους 27 άτομα και τραυματίστηκαν περίπου 150 - οι περισσότεροι από τις τάξεις των επαναστατημένων χρυσοθήρων.

Είναι πιθανό ο ριψοκίνδυνος Λεμονιάς να είχε πάρει μέρος στις συγκρούσεις αυτές.

Ο Ιωάννης Λεμονιάς και η σύζυγός του απέκτησαν 9 παιδιά - έξη αγόρια και 3 κορίτσια. Έτσι οι απόγονοι του τολμπερού Κεφαλονίτη χρυσοθήρα στην Αυστραλία είναι σήμερα πάμπολλοι και ανάμεσά τους η Μάργκι Λέμμον που επισκέφθηκε την Κεφαλονιά σε μια προσπάθεια να γνωρίσει τον τόπο όπου ξεκινούν και οι δικές της ρίζες και να βρει μακρινούς της συγγενείς.

Έχοντας ήδη γίνει καλοί φίλοι, βοήθησα τη Μάργκι στις αναζητήσεις της. Δυστυχώς οι προσπάθειές μας δεν απέφεραν καρπούς αλλά αυτό δεν την πτόησε. Συνέχισε τις αναζητήσεις της με τη δική μου πάντα βοήθεια.

Ζήτησα τη συνδρομή του καλού μου φίλου, ιστορικού ερευνητή Γεράσιμου Γαλανού, ο οποίος μετά από λίγο καιρό μου έδωσε τα καλά νέα. Οι απόγονοι του Λεμονιά λέγονται Λέμμ. Η οικογένεια της κας Άννας Δημητριάδου Λέμμ ζει στην Αθήνα και επισκέπεται συχνά το χωριό καταγωγής της, τα Δαμουλιανά.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ